

Universitätsbibliothek Paderborn

Johannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd Herbipolin Abbatis, viri suo aeuo doctiss. ... Partis Opera Historica, Qvotqvot hactenus reperiri potuerunt, omnia

Partim E Vetvstis Fvgientibusque editionibus reuocata, & ad fidem
Archetyporum castigata; partim ex manuscriptis nunc primùm edita ;
Qvorvm Catalogvm Aversa pagina exhibet

Iohannis Trithemii Spanheimensis Primo, Deinde D. Iacobi Maioris Apvd
Herbipolin Abbatis, viri suo æuo doctissimi Secvndæ Partis Chronica
Insignia Dvo - I. Coenobii Hirsavgiensis, Diœcesis Spirensis: eius
foundationem & progressum ab Anno Christi DCCCXXX. vsque ad Annum
MCCCLXX. II. Coenobii ...

Trithemius, Johannes

Francofvrti, 1601

XLII. Ioan. Tritem. Abbas Monasterii D. Iacobi In Svbvrbano ciuitatis
Herbipolensis, M. Matthæo Herbeno amicorum integerrimo salutem D. P.

urn:nbn:de:0128-1-17336

IOAN. TRITEM. ABBAS MONASTERII D. IACOBI IN SVBR.
bano ciuitatis Herbipolensis, M. Mattheo Herbeno amicorum
integerrimo salutem
D. P.

LOCORVM distantia facit nimia quod dare ad te literas rarius possum, nec ideo tamen spiritu disiungor à te, quamuis corpore tibi longe sum absens, quem in vera charitate Christi semper amaui, & inter amicos primariū cōstitui. Semper itaq; mihi præsens es spiritu, cum te habeam in visceribus fraternæ charitatis. Biennium effluxit quo vitimas ex Colonia Agrippina ad te literas dedi, cum quibus miseram & exemplar literarum mearū ad Briselium communem amicum, quo certior fieres de his quæ tunc mecum agebantur. Interea nunciorum penuria nihil scripsi ad te, neq; literas tuas vidi vllas, quod eadem causa arbitrator accidisse. De Colonia soluto cōuentu principum, cum serenissimo principe Electore Ioachim Marchiam Brandenburgensem intraui, & cum eo mensibus nouem cōmoratus sum.

Verum postea reuersus Budorim animo & intentione redeundi ad Spanheim, cum fratres meos Melantium priorem, quem nosti maxime, cum Cynonotis amulis meis conspirasse aduersum me manifesto cognouissem inditio, mutavi propositum, susceptaq; oblata mihi abbatia, in qua nunc dego sancti Iacobi iuxta Herbipolim, Spanheimensem cum improbis monachis resignaui. Quid enim in medio æmulorum facerē, qui semper vel occultas in me, vel apertas inimicitias agerent, ita vt nulla mihi vnquam posset esse securitas, sed continua suspicio insidiarum vtrinque mox oriretur, iuxta dictum Achillis ad Hecctorem apud Homerum Iliados x. ita loquentis:

ὡς οὐκ ἔστι λύκοι καὶ ἀνὸρ ὄρνιθων ὄρνια πρὸς ἀλλήλους
Οὐδ' ἴ λυκοὶ τε καὶ ἄρνις ὁμοφρονα θυμῷ ἔχουσιν
Ἄλλα κακὰ φρονέουσιν ὅσων πρὸς ἀλλήλους
ὡς οὐκ ἔστι μὲ καὶ σὶ φίλῳ μὲν, &c.
Παράφρασις.

*Vi non est leonibus & viris concordia firma,
Neque lupi & oues vnum animum habent,
Sed mala meditantur vtrinque ad inuicem;
Sic non erit me & te amari alterutrum.*

Interposuerunt patres ordinis nostri vices, nosque ad mutuam nitebantur reuocare concordiam, mihiq; viribus totis reditum ad monasterium persuadere tentabant, sed tutum mihi visum non est, inimicis confidere necessitate sua non voluntate reconciliatis, Pittaci memor sapientiæ pulchre monentis. Μὴδ' ἰ τὸν ἐχθρὸν φίλον ἦν εἶ.

Hoc est:

Neque inimicum amicum tibi existima,

Et Menander:

Ἄδρον παρ' ἐχθροῦ μὴ ποθ' ἠγέση φίλον.
id est.

Sermonem ab inimico nunquam putabis amicum.

Cessi ergo inuidiæ & æmulationi satis oportune, nec me poenitet, quietem bonam & pacem DEO fauente consecutum, vbi Iberius iam deinceps mihi metipsum liceat esse intantum. Semper enim tumultuarias mundi occupationes odi, magis autem & loci solitudinem & mentis tranquillitatem amaui, vsque ad inuidiam quorundam, quod ipse non ignoras, qui non paucis diebus mecum Græcarum literarum amore in Spanheimensi monasterio dudum conuersatus es, moresque tam meos quam fratrum meorum satis peruidisti. Sed missa faciam hæc: amicorum tibi condiciones exponam potius, quoniam perlibenter scire te non dubito. Ioannes Damius qui Græcas literas tecum à me olim didicit in monasterio Spanheimensi, prepositus est monialium in No-

LII.
ASTERII D. IACOBI IN STU
Math. 20 Herbipolensium
no salutem
P.

are ad te literas raris possum, nec ideo
tibi longe sum absens, quem in vitiis
ariu constitui. Semper itaq; mihi prelatum
e charitatis. Biennium effluit quo vices
quibus miseram & cretampite literarum
rior fieres de his quae tunc mecum
te, neq; literas tuas vidi vllas quod
entu principum, cum fecerim motum
nsem intraui, & cum co mēditantur

nimo & intentione redeundi ad
quem nosse maxime, cum Cyprianus
to cognouissem in dno, motum
dego sancti Iacobi in Herbipolē, Ite
au. Quid enim in medio motu
n micitias agerent, ita vt nulla
fidiarum vt inque mox occurrerent
dos x. ita loqueris.

ices, nosque ad mutam incedit
tum ad monasterium perlatore
fidere necessitate sua non voluntate
mentis. *Musit*

opportunity, nec me peccior, quem
ibi libentis iam deinceps multum
ias mundi occupationis odi, mag
ntem amari, vtique ad inuidiam
ebus mecum Graecorum liberum
lanus es, moreque tam meo
haec amicosum tibi consilio
dubito. Iohannes Damius qui
Spanhemensis, praeposus est

in Nonburgio prope Heidelbergam, & ceteris in uersus caelicis pene studium literarum
omne postposu. Rogerius nosse Sycamber suo more libricat ac factus pced not in ne-
meros ita vt vol solos titulos recensere mihi sit ta diosum singulorum quae hic cubra
pusculorum. Absolu enim (vt suo vt verbo) centum triginta sex lucubrati solum
opuscula in codicibus quatuor, & nee hodie scribere cessat. Iacobus Wimpfelwugus
tina est grauem a fratribus eremitis diui Augustini sustinens persecutionem, prope
in quoda opere suo de integritate praenotato, scripsit ipsum Augustinon non exiit de mo-
nachum sine cucullarum. Comparo homini pene ultra vires molis hie serent, cuius ho-
bile ingenium iam senescentis adurgia compellit iuristarum. Nam in propria perlon
cirari illi ad sedem Apostolicam procurarunt eius apologiam in centum versiculis
ditam cum literis meis ad te misi, vt exensationem viri intelligas. Sebastianus Brand
huc Argentina viuit publico senatus stipendio condudtus. Iohannes Notius in nobis
le Spanhemensis, qui nunquam in conuocationem praetorium r aduogium me conseru
morigus est, pro cuius anima vt intercedas apud Deum, te etiam magis etia oratio. Mihi
ro in Abbazia Spanhemensis successe prior Melantius, quem nosti, qui non satis pastore
fidelis exiit. Non impuro illi Deus, quoniam in saeuo foris tate sed uogus est. Vale. Enus & A-
golumis Nestores in annos memor nostri ad Deum. H. Herbipolē b. die monis Augusti,
Anno Christianorum 1597.

Primo
lino per
ammodo
remidit
Gustina

IOAN. TRITEM. ABBAS MONASTERII DIVI IACOBI HERBIPO-
lensis, Iohanni Capellerio mathematico Parisiensis salutem.

CREBRIVS ad te literas dare m. eruditiss. Iohannes, summi non desier copia nuncio-
rum. Non te latere credo quod abbatiam Spanhemem. propter inuidiam a muloru
dimisi, & ideo tibi scribere de hac ipsa mutatione mea necessarium non iudicau. Causa
agulatione in me omniau etiam hie nium notat feci, cum apud meo esse in Col-
nia Agrippina in magno conuentu illo Principum. Quare tibi nisi fecerint an Marchia
Brandenburgia successus, quid ibi egerim, quibusu condonates a Principe munere sere
rim, & quid nunc agam. Haec sunt mala herarum tuarum est, & quod te peramplius videra
me nosse desiderim. Miserante Deo, qui disponit, & ordinat vniuersa, prospere in
Marchiam intraui, & qui claudis eram ex fluxus nius et nris, ut me Colonie vidisti, in Ma-
chia principis chirurgico me curante perfecte conualui. Manifestem in Belsin enim ipse
Marchio non mensibus nouem didascali funus officio. Et radieni in praeccepta & creculis
principi, quibus sine magno labore in latina lingua doctus tuas scripsit etiam ad infla-
tia eius quaedam sunt hemata, quorum lectio me gaudet. Nam enim in larin scribis ornata
rosans, & loquitur discrete, ac quicquid legis perfecte intelligit. Reuerentem me rati de fi-
gratioso te munerans ducatos trecentos mihidonaui, seq; maiora daturum cum tempo-
re promissit. Postea vero cum me in hac abbatia constitutum audimisset, oriam alia dona
splendidi traq; misit. Habes breuiter ad interrogata responsum. Et ecce hic mihiam pito
studii scripturarum tanto liberius, quanto minus sum in curis temporalium rerum od-
gypatus. Pauper culum & exiguum est monasterium, cui praesideo, & paucis obid negotiis
in uoluntum. Si laudationum meorum inter factatum exigis seriem, & hanc tibi breuit
in naratione expediam. Epistolas meas familiares quas dedi ad amicos ex eo die quo de Spa-
hem exiui, prima videlicet die mensis Aprilis, anni Christianorum millesimi quingentesi
sumi, quini usq; ad introitum mensis ad hanc abbatiam, qui fuit quintadecima Octobris
anni sequentis, in librum vnum comportau. Cui adixi & secundum, qui continet epi-
stolas primi duntaxat anni praelationis meae in hoc monasterio, cui & istam inscripsi.
descripsi itinerarium totius vitae meae, a tempore natiuitatis meae vsque in hunc annum.
Post haec lucubrati de laudibus sancti Ioseph nuericii saluatoris librum vnum. Item scripsi
hac astate opus magnum quod praenotaui Polygraphiam libros sex, ad memoriaum prin-
cipem Dominum Iohannem Marchionem Brandenburgensem. Scripsi & alia quaedam mi-
nora opuscula, quorum assignare titulos superfluum existimo. Praeterea quo in manibus
versaueris, cum perfecero, forsitan intelliges. Steganographiam vero meam cuius primos
duos libros in Colonia vidisti, nescio si nquam in lucem addideris, sicut in hunc titula
tionum. Prima ratio quae me ab eius aditione retrahit, est futuri consideratio, & timor
mensibus in sola. *D. Ioh. Capellerio*

Trithemii
scripsit.
Libri duo
epistolaru
familiariu

Opus
poly-
graphia

Quare nolit
adere Stega-
nographia.